

der er en dobbelt Bestemmelse, der skal træffes, at der er et Spørgsmaal, angaaende hvorvidt Kornet, der hidtil er hdet in natura, fremtidigt skal svares efter Capitelstaxt, og et andet, be-
træffende Beregningen af Pengevederlaget. Det forekommer mig især klart, at fremgaae af 2det Membrum, idet det paalægges Stiftsøvrigheden som Pligt for det Første at træffe sin Bestem-
melse om Vederlagets Størrelse, og dernæst ved et Decret at bestemme, for at bruge En-
dringsforslagets egne Ord, at „vedkommende Klager har at svare sin Tiende efter Capitels-
taxten, med den procentvise Forhøielse eller For-
mindskelse, der er fastsat paa den ovenfor an-
givne Maade“. Nu siges det i 3die Membrum, at dersom Klageren ikke finder sig tilfreds med
Stiftsøvrighedens Bestemmelse, kan han bringe
dens Rigtighed ind under Domstolens Paa-
kjendelse. Og naar det saaledes er Rigtighe-
den af hele Stiftsøvrighedens Bestemmelse, der
kan komme under Domstolens Afgjørelse, da
tillader jeg mig at sige, at det ikke er klart, at
der alene menes Beregningens Rigtighed, No-
get, som Domstolene iøvrigt kun lidet ere kal-
dede til at behandle; men jeg vil indrømme,
at de i visse Tilfælde kunne blive nøbte dertil.
Jeg skal iøvrigt tilføie, at dersom Tanken vir-
kelig er den, at Retsspørgsmaalet afgjøres af
den lovgivende Magt, men Beregningen af
Pengevederlagets Størrelse bør undergives en
Control, da skjønner jeg ikke rettere, end at det
er den overordnede Øvrighed, Ministeriet, der
burde tage Sagen i sin Haand, der mere egner
sig dertil end Domstolene; ganske anderledes
stiller Sagen sig, dersom ogsaa Retsspørgsmaalet
skal bringes til Afgjørelse; men min nærmere
Anskuelse om den dømmende Magts Beretti-
gelse til at udtale sin Mening om Lovbuddet har
jeg slet ikke omtalt.

Nørgaard: Jeg har allerede ved en tid-
ligere Behandling af Sagen httret, at jeg for
mit Vedkommende ikke kunde være utilbøielig
til at stemme for et Forslag, der gik ud paa,
at alle disse Indbetalinger for Tienden skulde
stee paa Amtstuen, og jeg agter derfor at stemme
for Ministerens Forslag under Nr 3, saameget
mere, som det endog er affattet saaledes, at der
er taget Hensyn til de Forhold, hvor Amtsfor-

valteren skal møde og opkræve Skatter paa for-
skjellige Steder i Amtet. Derimod er det mig
imidlertid ikke ganske klart, om vedkommende
Ydere efter dette Forslag ere berettigede til at
indbetale Beløbet for Tienden samtidigt med
Skatterne, og jeg kunde derfor ønske at høre
en Udtalelse derom; thi det vil i alt Fald være
en meget stor Byrde, saafremt Tiendeafgiften
skulde erlægges til en anden Tid, og ikke sam-
tidigt med Skatterne. Hvad det andet Spørgs-
maal angaaer, der indeholdes i den høitærede
Ministers Forslag under Nr. 2, da kan jeg ikke
nægte, at jeg har den samme Betænkelighed
derved, som jeg tidligere har httret. Jeg ind-
seer ikke Nødvendigheden af, at man skulde ud-
sætte de Tiendeydere, der nu have faste Accor-
der, for at komme til at give høiere Afgift end
den, der eengang er fastsat, da vi, som det fore-
kommer mig, have en anden meget praktisk Wei-
at gaae, nemlig den, at man ligesom ved de
lærde Skoler kan stille Kornet til Auction, og
skulde der ikke paa den Maade indkomme et saa
stort Beløb i Lønningsfonden, som naar den
betales efter Capitelstaxt, saa forekommer det og-
saa mig, at Yderne heller ikke ere pligtige til,
naar de staae med faste Recorder, paa den
Maade at bidrage til Lønningsfondens For-
øgelse. Jeg kan ikke nægte, at, som Sagen stil-
ler sig for mig, saa er det for den simple Tiende-
hvers Vedkommende en meget ringe Trøst, at
han bliver henviist til Domstolens Afgjørelse,
naar han troer sig forurettet; thi det er i Reg-
len Noget, som den simple Mand paa Grund
af de store Bekostninger, det medfører, sjelden
tør indlade sig paa, og jeg mener, at han i de
fleste Tilfælde vil undlade at gjøre et saadant
Forsøg, selv om han endog i en ikke ringe Grad
troede sig forurettet i den Henseende.

Drejer: Jeg maa dog endnu tillade mig
paa det Indstændigste at fraraade at gaae ind
paa Underændringsforslaget Nr. 2 paa Bladet
61; thi hvis dette blev vedtaget og dernæst
Ministerens Hovedforslag, saa vilde jo Følgen
blive, at Landstingsmændene erklærede sig imod
den, som det forekommer mig, billige Bømpelse
for Tiendeyderen, at der gives ham Leilighed
til at betale Tiendevederlaget i sin Nærhed.
Jeg skal dertil føie specielt i Anledning af det,